

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

2001

Utgiven i Helsingfors den 28 augusti 2001

Nr 737—745

INNEHÅLL

Nr		Sidan
737	Lag om ändring av 6 och 24 § livsmedelslagen	2281
738	Statsrådets förordning om ändring av reglementet för statsrådet	2283
739	Statsrådets förordning om ändring av 1 § förordningen om tillämpningen av 1 kap. 7 § strafflagen	2284
740	Statsrådets förordning om undersökning av trafikolyckor på väg och i terräng	2285
741	Statsrådets förordning om ändring av 2 § förordningen med stadgar för trafikförsäkringscentralen	2288
742	Statsrådets förordning om ändring av 1 § bostadsbidragsförordningen	2289
743	Social- och hälsovårdsministeriets förordning om klassificering av risker och bestämmande av försäkringspremien enligt hur farligt yrket eller arbetet är samt om hur försäkringstagarens egen skadestatistik skall beaktas när försäkringspremien bestäms enligt 35 § lagen om olycksfallsförsäkring	2290
744	Handels- och industriministeriets förordning om Finnvera Abp:s kapitalgarantier	2294
745	Kommunikationsministeriets förordning om ändring av 8 § trafikministeriets beslut om istandsättning av skadade fordon och hopmontering av fordon av komponenter	2296

Nr 737

L a g

om ändring av 6 och 24 § livsmedelslagen

Given i Helsingfors den 24 augusti 2001

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i livsmedelslagen av den 17 mars 1995 (361/1995) 6 och 24 § som följer:

6 §

Lämnande av uppgifter om livsmedel

På förpackningen till ett livsmedel eller i en broschyr eller reklam om ett livsmedel eller på annat sätt skall sanningsenliga och tillräckliga uppgifter lämnas om livsmedlet. Det är förbjudet att lämna vilseledande uppgifter om livsmedlet. Det är förbjudet att tillskriva ett livsmedel egenskaper som förebygger, behandlar eller botar någon sjukdom hos människor eller antyda sådana egenskaper, om inte något annat bestäms.

24 §

Avgifter som kommunala myndigheter uppbär

Kommunen skall hos näringsidkaren uppbära enligt av kommunen godkänd taxa en avgift som högst motsvarar kostnaderna för utförande av åtgärden för

1) behandling av en livsmedelsanläggnings tillstånds- och anmälningsärenden, och för

2) tagning och undersökning av prov som krävs för att säkerställa att den egenkontroll som avses i 8 § fungerar.

RP 73/2001
EkUB 9/2001
RSv 85/2001

2282

Nr 737

Denna lag träder i kraft den 1 september 2001. Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Helsingfors den 24 augusti 2001

Republikens President
TARJA HALONEN

Minister *Kimmo Sasi*

Nr 738

Statsrådets förordning
om ändring av reglementet för statsrådet

Given i Helsingfors den 23 augusti 2001

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från statsrådets kansli, *ändras* i reglementet för statsrådet av den 18 december 1995 (1522/1995) 18 § 1 mom. 9 punkten och 20 § 1 mom. 3 punkten, dessa lagrum sådana de lyder, 18 § 1 mom. 9 punkten i förordning 856/1999 och 20 § 1 mom. 3 punkten i sin finska språkdräkt i förordning 730/2000 samt i sin svenska språkdräkt i förordning 856/1999, samt *fogas* till 17 § 1 mom., sådant det lyder i nämnda förordning 730/2000, en ny 32 a-punkt, som följer:

17 §

Till inrikesministeriets verksamhetsområde hör följande kategorier av ärenden:

32 a) myndighetsradionätet,

18 §

Till försvarsministeriets verksamhetsområde hör följande kategorier av ärenden:

9) militär krishantering och fredsbevarande verksamhet, till den del ärendet inte hör till utrikesministeriets verksamhetsområde,

20 §

Till undervisningsministeriets verksamhetsområde hör följande kategorier av ärenden:

3) förskoleundervisning, grundläggande utbildning, gymnasieutbildning samt övrig allmänbildande utbildning, av dessa förskoleundervisningen i samråd med social- och hälsovårdsministeriet,

Denna förordning träder i kraft den 1 september 2001.

Helsingfors den 23 augusti 2001

Statsminister *Paavo Lipponen*

Överinspektör *Elisa Kumpula*

Nr 739

Statsrådets förordning**om ändring av 1 § förordningen om tillämpningen av 1 kap. 7 § strafflagen**

Given i Helsingfors den 23 augusti 2001

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från utrikesministeriet, *ändras* i förordningen den 16 augusti 1996 om tillämpningen av 1 kap. 7 § strafflagen (627/1996) 1 § 1 mom. 15 punkten, sådan den lyder i förordning 537/2000, samt *fogas* till 1 § 1 mom., sådant det lyder i förordning 370/2001 och i nämnda förordning 537/2000, en ny 16 punkt som följer:

1 §

Vid tillämpningen av 1 kap. 7 § strafflagen är följande brott internationella brott:

15) brott mot säkerheten för fasta plattformar belägna på kontinentalsockeln, som avses i protokollet om bekämpande av brott mot säkerheten för fasta plattformar belägna på kontinentalsockeln (FördrS 44/2000);

16) brott mot personal i FN-insatser och därtill anknuten personal som avses i konventionen om skydd av personal i FN-insatser och därtill anknuten personal (FördrS 2—3/2001).

Denna förordning träder i kraft den 29 augusti 2001.

Helsingfors den 23 augusti 2001

Utrikesminister *Erkki Tuomioja*

Ambassadråd Marja Lehto

Nr 740

Statsrådets förordning**om undersökning av trafikolyckor på väg och i terräng**

Given i Helsingfors den 23 augusti 2001

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från kommunikationsministeriet, föreskrivs med stöd av lagen den 19 januari 2001 om undersökning av trafikolyckor på väg och i terräng (24/2001):

1 kap.

Administration i fråga om undersökning av trafikolyckor

1 §

Trafikförsäkringscentralens uppgifter

För skötseln av de uppgifter som avses i 3 § 2 mom. lagen om undersökning av trafikolyckor på väg och i terräng (24/2001) skall Trafikförsäkringscentralen

1) föra förteckning över undersökningskommissionerna samt över deras medlemmar och sakkunniga,

2) meddela anvisningar om utförandet av undersökningar och uppgörandet av undersökningsrapporter,

3) sköta ekonomin och medelsförvaltningen för undersökningen av trafikolyckor,

4) fastställa beloppen för arvoden och ersättningar som betalas i samband med undersökningsverksamheten,

5) sköta informationstjänsten,

6) bereda och verkställa undersökningsplanerna för undersökningskommissionernas verksamhet, samt

7) sköta andra uppgifter som gäller undersökningen av trafikolyckor och användningen av undersökningsresultaten.

2 §

Ledare för undersökning av trafikolyckor

Ledaren för undersökning av trafikolyckor ansvarar för de uppgifter vid Trafikförsäkringscentralen som hänför sig till undersökning av trafikolyckor.

Ledaren skall föredra ärenden som skall behandlas i delegationen för undersökning av trafikolyckor och i enlighet med arbetsordningen leda verksamheten gällande undersökning av trafikolyckor.

3 §

Delegationen

I delegationen för undersökning av trafikolyckor skall utöver de medlemmar som avses i 4 § 3 mom. lagen om undersökning av trafikolyckor på väg och i terräng finnas företrädare för sakkännedomen på trafiksäkerhetens område, inom trafiksäkerhetsforsk-

ning och annan undersökning av olyckor samt för olika vägtrafikantgruppers sakkännedom.

Delegationen för undersökning av trafikolyckor skall utöver det som bestäms i lagens 4 § 1 mom.

1) godkänna undersökningsmetoder och allmänna förhållningsregler för undersökningskommissionernas verksamhet, och

2) ta initiativ och göra framställningar samt avge utlåtanden.

2 kap.

Undersökningskommissioner

4 §

Undersökningskommissionens befogenheter

Undersökningskommissionen undersöker olyckor som inträffat inom dess verksamhetsområde. När en medlem i undersökningskommissionen undersöker en dylik olycka har han eller hon befogenheter i hela landet.

Undersökningskommissionen kan även anlita medlemmar i andra undersökningskommissioner för att granska fordon, höra den som har del i saken eller för att vidta andra åtgärder.

5 §

Undersökningskommissionens sammansättning

I undersökningskommissionen skall åtminstone sådan kännedom om polisväsendet, medicin, fordonsteknik, vägunderhåll och beteendevetenskap som uppgiften kräver vara företrädd.

Undersökningskommissionen väljer inom sig en vice ordförande.

6 §

Temporär medlem i undersökningskommissionen

Ledaren för undersökning av trafikolyckor kan temporärt utse en person till medlem av undersökningskommissionen, om undersökningen av en trafikolycka förutsätter att undersökningskommissionens sammansätt-

ning omedelbart kompletteras. Medlemskapet fastställs då vid delegationens följande möte.

3 kap.

Samarbete vid undersökning av trafikolyckor

7 §

Anmälningsskyldighet

När polisen har fått kännedom om en trafikolycka som kan bli föremål för undersökning enligt lagen om undersökning av trafikolyckor på väg och i terräng, skall polisen omedelbart anmäla händelsen till undersökningskommissionen i området eller till Trafikförsäkringscentralen.

8 §

Övrigt undersökningssamarbete

Myndigheten skall ställa det undersökningsmaterial den har samlat till undersökningskommissionens förfogande när denna har inlett sin verksamhet.

Trafikförsäkringscentralen kan avtala om samarbete inom olycksundersökningen och användningen av resultaten med myndigheter och statliga inrättningar.

4 kap.

Undersökning av trafikolyckor

9 §

Inledande av undersökning

Undersökningskommissionen i området eller Trafikförsäkringscentralen fattar beslut om inledande av undersökning.

10 §

Sakkunniga som anlitas av undersökningskommissionen

Undersökningskommissionen kan kalla en eller flera sakkunniga att utföra en viss

undersökningsuppgift eller att avge utlåtande om en viss fråga.

11 §

Utlämnande av uppgifter om undersökningen

En undersökningskommission skall i mån av möjlighet medan undersökningen pågår ge skadelidande, nära släktingar till omkomna och dem som olyckans verkningar i övrigt kan omfatta uppgifter om hur undersökningen framskrider och tillfälle att framföra sin uppfattning om sådana omständigheter som eventuellt inverkar på undersökningen.

12 §

Avslutande av undersökning

Undersökningen avslutas när undersökningsrapporten avges. Avslutandet av undersökningen hindrar inte att en ny undersökning utförs.

Helsingfors den 23 augusti 2001

Kommunikationsminister *Olli-Pekka Heinonen*

13 §

Undertecknande av undersökningsrapporten och avvikande meningar

Undersökningsrapporten undertecknas av undersökningskommissionens ordförande eller vice ordförande samt de övriga medlemmar i undersökningskommissionen som deltagit i undersökningen.

Eventuella avvikande meningar skall skrivas in i undersökningsrapporten.

5 kap.

Ikraftträdande

14 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 1 oktober 2001.

Åtgärder som verkställigheten av förordningen förutsätter får vidtas innan förordningen träder i kraft.

Regeringsråd Jarmo Hirsto

Nr 741

Statsrådets förordning**om ändring av 2 § förordningen med stadgar för trafikförsäkringscentralen**

Given i Helsingfors den 23 augusti 2001

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från kommunikationsministeriet, *ändras* i förordningen den 30 december 1993 med stadgar för trafikförsäkringscentralen (1627/1993) 2 § 11 och 12 punkten, sådana de lyder i förordning 455/1995, samt *fogas* till 2 §, sådan den lyder delvis ändrad i nämnda förordning 455/1995 och i förordning 1311/1999, en ny 13 punkt som följer:

2 §

Trafikförsäkringscentralen skall

11) bistå medlemsbolagen i ärenden som gäller trafikförsäkring eller därmed sammanhängande frågor, ordna utbildning och informationsmöten som gäller trafikförsäkring samt även i övrigt delta i arbetet för utvecklande av trafikförsäkringen och trafiksäkerheten i vårt land,

12) av medlemsbolagen samla in den trafiksäkerhetsavgift som avses i 18 a § trafikförsäkringslagen och betala den för ett

ändamål som social- och hälsovårdsministeriet bestämmer; en så stor del av avgiften som ministeriet bestämmer skall användas för undersökning av trafikolyckor samt för trafikförsäkringscentralens arbete i övrigt för utvecklande av trafiksäkerheten,

13) sköta undersökningsuppgifter vid trafikolyckor på väg och i terräng så som därom bestäms särskilt.

Denna förordning träder i kraft den 1 oktober 2001.

Helsingfors den 23 augusti 2001

Kommunikationsminister *Olli-Pekka Heinonen*

Regeringsråd Jarmo Hirsto

Nr 742

Statsrådets förordning
om ändring av 1 § bostadsbidragsförordningen

Given i Helsingfors den 23 augusti 2001

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från miljöministeriet,
 ändras i bostadsbidragsförordningen av den 12 november 1993 (949/1993) 1 § 9 punkten,
 och
 fogas till 1 §, sådan den lyder delvis ändrad i förordningen 182/1995 ny 9a punkt som följer:

1 §

I totalbeloppet av de fasta månadsinkomster som är en förutsättning för erhållande av bostadsbidrag räknas inte följande inkomster:

om arbetskraftspolitisk vuxenutbildning (763/1990) eller annan motsvarande ersättning för uppehälle,

9) utkomststöd enligt lagen om utkomststöd (1412/1997),
 9a) ersättning för uppehälle enligt lagen

Denna förordning träder i kraft den 1 september 2001.

Helsingfors den 23 augusti 2001

Minister *Suvi-Anne Siimes*

Bostadsråd Riitta Kimari

Nr 743

Social- och hälsovårdsministeriets förordning

om klassificering av risker och bestämmande av försäkringspremien enligt hur farligt yrket eller arbetet är samt om hur försäkringstagarens egen skadestatistik skall beaktas när försäkringspremien bestäms enligt 35 § lagen om olycksfallsförsäkring

Given i Helsingfors den 17 augusti 2001

I enlighet med social- och hälsovårdsministeriets beslut föreskrivs med stöd av 35 § 2 mom. lagen den 20 augusti 1948 om olycksfallsförsäkring (608/1948), sådant det lyder i lag 1204/1996:

1 §

Allmänna bestämmelser

Ett försäkringsbolag som bedriver försäkring enligt lagen om olycksfallsförsäkring (608/1948) skall ha beräkningsgrunder för premierna (premiegrunder) som godkänts av försäkringsbolagets styrelse.

2 §

Tillämpningen av premiegrunderna

Försäkringsbolaget skall tillämpa premiegrunderna enhetligt på alla sina försäkringstagare. Försäkringstagare är arbetsgivare som avses i 8 § lagen om olycksfallsförsäkring.

Försäkringspremien beräknas enligt de premiegrunder som gäller den dag då försäkringsperioden börjar. Premiegrunderna kan ändras under försäkringsperioden endast genom att ändringen genomförs i samtliga försäkringar på vilka premiegrunderna i fråga tillämpas.

Det ansvar som skall försäkras utgörs av

den risk för olycksfall och yrkessjukdom enligt olycksfallsförsäkringslagstiftningen som gäller arbetstagare som står i anställningsförhållande till försäkringstagaren.

3 §

Innehållet i premiegrunderna

I premiegrunderna skall specificeras:

1) grundtariffen, med vilken avses riskpremien belastad med försäkringens skötselkostnader inklusive försäkringsmäklarens arvode;

2) gottgörelseförfarandet för varje försäkringstagargrupp och gottgörelsens storlek i fråga om gottgörelser och rabatter som beviljas på grundval av kapitalavkastning och andra omständigheter;

3) lagstadgade tillägg och andra gemensamma kostnader per premie uttryckta i procent, med vilka avses de avgifter som nämns i 35 § 4 mom. , 58 § och 60 § 6 mom. lagen om olycksfallsförsäkring, vissa avgifter som bestäms i 2 § lagen om bindande av vissa skadestånd för olycksfall vid lönenivån (957/1971), 7 § lagen om höjningar av

skadestånden för olycksfall (441/1958) och 12 § lagen om rehabilitering som ersätts enligt lagen om olycksfallsförsäkring (625/1991) samt andra avgifter som uppbärs hos försäkringsbolaget i anslutning till olycksfallsförsäkring;

4) försäkringsmäklarens arvode.

Premiegrunderna skall innehålla tariffpremiegrunderna för försäkringspremier som bestäms enligt den yrkes- och ansvarsklassificering som upprätthålls av Olycksfallsförsäkringsanstaltens Förbund (försäkring enligt normal tariff) och de specialpremiegrunder som beaktar försäkringstagarens egen skadestatistik (specialtarifferad försäkring). Försäkringsbolag som inte tidigare har tillämpat yrkes- och ansvarsklassificering i sina premiegrunder kan av Försäkringsinspektionen på ansökan av särskilda skäl beviljas undantag eller en övergångstid på högst tre år.

4 §

Tariffpremiegrunder

Tariffpremiegrunderna skall grunda sig på risken för olycksfall och yrkessjukdom i det arbete som försäkras. Grunderna härleds från försäkringsbolagets egen eller en mer omfattande skadestatistik så att riskpremien som beräknats enligt grunderna inte väsentligt avviker från den allmänna statistiken över yrkets eller arbetets farlighet.

Med normal tariffpremie avses i denna förordning grundtariffens försäkringspremie enligt de tariffpremiegrunder som försäkringsbolaget tillämpar utan den självrisk som avses i 12 § lagen om olycksfallsförsäkring.

För arbetstagare som har flera arbeten bestäms försäkringspremien på grundval av arten av det arbete som är farligast och arbetstagarens sammanlagda lönesumma.

Minimiförsäkringspremierna skall bestämmas i tariffpremiegrunderna.

5 §

Specialpremiegrunder

I fråga om specialpremiegrunderna och tillämpningen av dessa gäller följande:

1) I specialpremiegrunderna skall för varje tarifferingssätt anges villkor för när försäkringspremien för ett ansvar skall beräknas enligt specialpremiegrunderna samt villkor för när försäkringspremien för ett ansvar bortfaller från de ansvar som skall beräknas enligt specialpremiegrunderna.

2) I specialpremiegrunderna skall anges hur det av försäkringstagare som hör till samma koncern, andelslag, kommunalförbund eller sammanslutning kan bildas en grupp, som vid bestämmandet av det ansvar som skall försäkras kan jämföras med en försäkringstagare. Härvid skall minst en arbetsgivare i gruppen uppfylla de i premiegrunderna angivna villkor enligt vilka försäkringspremien skall beräknas enligt specialpremiegrunderna. När de gränobelopp som nämns nedan i punkt 5 och 6 tillämpas skall de ansvar som en arbetsgivare försäkrat i ett och samma försäkringsbolag räknas ihop.

3) Av specialpremiegrunderna skall för vart och ett tarifferingssätt framgå hur försäkringspremien för den första försäkringsperioden bestäms. Med första försäkringsperiod avses både nya begynnande specialtarifferade ansvars första försäkringsperiod och den första försäkringsperioden i det övertagande försäkringsbolaget för ansvar som överförs från ett försäkringsbolag till ett annat.

4) I specialpremiegrunderna skall anges för vilken försäkringsperiod den normala tariffpremien räknas ut när gränserna för specialtarifferingen bestäms. När ett specialtarifferat ansvar överförs från ett annat försäkringsbolag skall det övertagande försäkringsbolagets premiegrunder användas.

5) Försäkringstagarens egen skadestatistik får inte användas som grund för försäkringspremien när den normala tariffpremien för ett ansvar är mindre än 6 500 euro.

6) Försäkringspremien skall bestämmas enligt specialpremiegrunderna om den normala tariffpremien överstiger 20 000 euro och lönesumman är minst 1 500 000 euro (obligatorisk försäkring av ansvar enligt specialpremiegrunderna).

7) Ersättningar som utbetalas på grundval av specialtarifferad försäkring indelas i tillfälliga ersättningar och fortlöpande ersättningar. Tillfälliga ersättningar är dagpenning enligt lagen om olycksfallsförsäkring (608/1948),

ersättning för inkomstbortfall under tiden för fysikalisk vård som ingår i sjukvård enligt 17 a § i nämnda lag samt de ersättningar som avses i nämnda lags 14 § 3 och 4 mom., 15 §, 20 § 3 mom., 41 § 5 mom., 46 § 3 mom. och 65 a §. Dessutom räknas rättegångskostnader till tillfälliga ersättningar. Övriga ersättningar är fortlöpande ersättningar.

8) Försäkringspremien för obligatorisk försäkring av ansvar enligt specialpremiegrunderna skall åtminstone i fråga om tillfälliga ersättningar grunda sig på ansvarets egen skadestatistik.

9) Om försäkringspremien också i fråga om fortlöpande ersättningar grundar sig på skadestatistiken för ansvaret, kan skadekostnaden begränsas så, att den andel som överstiger det i grunderna angivna beloppet inte beaktas i den skadekostnad som utgör grund för premien. Detta belopp skall vara minst 35 000 euro.

10) Också för försäkringspremier som bestäms enligt specialpremiegrunderna kan ett kollektivt förfarande tillämpas vid det slutliga fastställandet av skadekostnaden. Härvid skall det anges i grunderna hur en på detta sätt fastställd skadekostnad anpassas till det aktuella ansvaret.

11) Försäkringspremien för den första försäkringsperioden i fråga om ett specialtarifferat ansvar som överförs från ett annat försäkringsbolag, vilket specialtarifferats i det överlåtande försäkringsbolaget, skall grunda sig på de uppgifter enligt 6 § som gäller detta ansvar i den omfattning som anges i premiegrunderna.

12) Om ett försäkringsbolag inte har tillgång till tillräcklig sådan information som krävs i premiegrunderna vid tillämpning av bolagets specialtarifferingssystem för bestämmandet av den slutliga försäkringspremien för ansvarets första försäkringsperiod, skall denna försäkringspremie grunda sig på statistik över liknande ansvar som kan jämföras med detta ansvar, till den del som försäkringstagaren inte har någon egen skadestatistik.

13) Undantaget i 35 a § lagen om olycksfallsförsäkring i fråga om den utsatta tid för försäkringar som upphört får tillämpas endast vid justering av en skadekostnad som redan i grunderna bedömts vara den slutliga

och om det förfarande som skall tillämpas framgår i sin helhet vid denna uppföljning av de grunder som gäller eller som har gällt upphörandeåret.

6 §

Utlämnande av uppgifter

Om ett ansvar vid överföring av en försäkring är ett enligt specialpremiegrunderna obligatoriskt försäkrat ansvar, skall det överlåtande bolaget före utgången av april månad efter den dag då försäkringen upphörde till det mottagande bolaget överlämna uppgifterna om ansvarets årliga skadefall och lönebelopp för de fem senaste hela åren som ansvaret gäller, eller om försäkringen har funnits i bolaget under en kortare tid, för de hela år som ansvaret gäller och som motsvarar denna tid. Uppgifterna om skadefall skall överlämnas separat om antalet skadefall, utbetalda tillfälliga ersättningar och utbetalda fortlöpande ersättningar inklusive fastställda kapitalvärden och bolagets skadespecifika ersättningsreserver enligt situationen vid utgången av senaste aktuella kalenderår. Löneuppgifterna skall lämnas i form av slutliga löner till den del som uppgifter om de slutliga lönerna finns att tillgå, och annars i form av preliminära löneuppgifter, och för det senaste året också fördelade enligt ansvarsklass. Om försäkringsbolaget inte tillämpar en indelning i ansvarsklasser, används i stället bolagets riskklassificering, vars uppbyggnad skall framgå av uppgifterna.

7 §

Justering av eurobeloppen

Eurobeloppen i denna förordning justeras kalendersårsvis enligt det löneindex som årligen fastställs för tillämpningen av 9 § lagen om pension för arbetstagare (395/1961).

8 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 1

januari 2002. Genom denna förordning upphävs social- och hälsovårdsministeriets beslut dnr 27/02/98 av den 22 september 1998.

Helsingfors den 17 augusti 2001

Social- och hälsovårdsminister *Maija Perho*

Regeringssekreterare Jaakko Hannula

Nr 744

**Handels- och industriministeriets förordning
om Finnvera Abp:s kapitalgarantier**

Given i Helsingfors den 22 augusti 2001

I enlighet med handels- och industriministeriets beslut föreskrivs med stöd av 4 a § 2 mom. lagen den 18 juni 1998 om statens specialfinansieringsbolags kredit- och borgensverksamhet (445/1998), sådant detta lagrum lyder i lag 526/2001:

1 §

För det fall att en förlustrisk uppkommer i samband med kapitalplaceringar som kreditinstitut, kapitalplaceringsfonder och andra sammanslutningar samt enskilda gör kan Finnvera Abp bevilja garantier (*kapitalgarantier*). I denna förordning ges närmare bestämmelser om beviljande och inriktning av kapitalgarantier samt om utbetalning av ersättningar.

2 §

Kapitalgaranti kan ges för det fall att en placerare som avses i 1 § åsamkas förlust på grund av en sådan kapitalplacering som placeraren har gjort i ett litet eller medelstort företag som inte idkar gårdsbruk.

Finnvera Abp kan också ge offerter som gäller beviljande av kapitalgarantier på vissa villkor för en placeringshelhet. På beviljandet av kapitalgaranti i enlighet med en offert tillämpas till övriga delar vad som i övrigt bestäms om givande av kapitalgaranti.

3 §

Kapitalgaranti kan beviljas för en kapitalplacering i ett företag som är verksamt utomlands, om företaget helt eller delvis ägs av ett litet eller medelstort inhemskt företag som är verksamt i Finland, förutsatt att

kapitalplaceringen bedöms främja den teknologiska utvecklingen, förbättrandet av verksamhetsmetoderna eller utvecklandet av den internationella konkurrenskraften också hos det inhemska företaget som är verksamt i Finland.

4 §

Kapitalgaranti kan beviljas endast för en del av den förlustrisk som uppkommer i samband med en kapitalplacering.

5 §

Med kapitalplacering avses aktiekapitalplacering, kapitallån, konverteringslån och vinstandelslån.

6 §

Garantier som beviljats med stöd av denna förordning får samtidigt vara i kraft till ett belopp av totalt 85 miljoner euro.

7 §

På basis av kapitalgarantin ersätter Finnvera Abp en sådan placerare som avses i 1 § för den del av en förlust som garantin täcker och som har åsamkats placeraren genom den kapitalplacering som är föremål för garantin.

För det fall att placeraren utan vederlag eller mot ett vederlag som står i uppenbar

disproportion till placeringens värde avstår från sin placering, skall Finnvera Abp förbehålla sig rätten att som ett villkor för utgivande av ersättning kräva att de rättigheter som ansluter sig till kapitalplaceringen överförs till Finnvera Abp på motsvarande villkor. Finnvera Abp har härvid rätt att överlåta de överförda rättigheterna vidare så som bolaget anser ändamålsenligt.

Optionsrätt, optionsbevis som har erhållits utgående från optionsrättigheter och aktier som har tecknats på basis av optionsrättigheter, vilka eventuellt sammanhänger med den kapitalplacering som garantin gäller, kan inte omfattas av den förlust som skall ersättas. Inte heller kan ett optionslån vara föremål för kapitalgaranti.

8 §

En förlust anses ha uppkommit då placeringen utan vederlag eller mot ett formellt vederlag avstår från sin kapitalplacering eller då ett företag som är föremål för en kapi-

talplacering har försatts i företagssanering, likvidation eller konkurs enligt lagen om företagssanering (47/1993).

I fråga om en kapitalplacering i form av ett lån anses förlust ha uppkommit också då lånet inte i dess helhet har betalats tillbaka på den sista förfallodagen enligt lånevillkoren.

En förlust anses ha uppkommit också då det överlåtelsepris som erhållits för en kapitalplacering i samband med realiseringen av den underskrider det placerade kapitalet.

9 §

Förutom de garantiavgifter som skall tas ut för kapitalgarantier kan Finnvera Abp avtala om att för en kapitalplacering enligt denna förordning skall en ersättning enligt garantiavtalet tas ut för inträffad stegring i placeringens värde.

10 §

Denna förordning träder i kraft den 1 september 2001.

Helsingfors den 22 augusti 2001

Handels- och industriminister *Sinikka Mönkäre*

Regeringsråd *Sakari Arkio*

Nr 745

Kommunikationsministeriets förordning**om ändring av 8 § trafikministeriets beslut om istandsättning av skadade fordon och hopmontering av fordon av komponenter**

Given i Helsingfors den 24 augusti 2001

I enlighet med kommunikationsministeriets beslut
ändras i trafikministeriets beslut av den 14 februari 1997 om istandsättning av skadade fordon och hopmontering av fordon av komponenter (167/1997) 8 § 3 mom. som följer:

8 §

Anteckning i registret

3. Ett hopbyggt fordon antecknas i registret under märket självbyggt eller som en hembyggd fordonsmodell med ett eget märke som den som har anmält fordonet för registrering särskilt har uppgett för fordonet. Under punkten anmärkningar och specialvillkor i registerutdraget antecknas uppgifter om märkena på de fordon från vilka huvuddelen av det hopbyggda fordonet härstammar. Om mer än 50 procent av det hopbyggda fordonets delar härstammar från en fordonsmodell av ett visst märke och om den som har anmält det hopbyggda fordonet för registrering har rätt

enligt varumärkeslagen (7/1964) att använda fordonets märke, får det hopbyggda fordonet antecknas i registret under samma märke och modell eller som en ändrad sådan modell som den fordonsmodell från vilken mera än 50 procent av fordonsdelarna härstammar. Som ibruktagningsdag för det hopbyggda fordonet antecknas den dag då fordonet i fråga antecknats för första gången i registret. I registret och registerutdraget antecknas anmärkningen "HOPBYGGT FORDON" eller "HOPBYGGT OCH ÄNDRAT FORDON".

Denna förordning träder i kraft den 15 september 2001.

Helsingfors den 24 augusti 2001

Kommunikationsminister *Olli-Pekka Heinonen*

Överingenjör Kari Saari